

دارالشورای فن

کسانی دارم و سینه‌ام باری شبکه لبک
اعتباطاً لازم داشتم عقاب خود را بگویم
باید شرط حاصل کرد که این که راجع به
یک دولت است در برگرام نذکر شود
همه افایان بینند شخص پنده باقیمان
از افایان خلیل‌دان ازدو تا زیست دولت جدید
اظهار موافقت نکرده و شاید بعضی م
هم برای این متنه از من مول پاشند
اینک عرض می‌کنم من و آن جمیع ک
باش اظهار موافقت نموده اند نا این ساعت
که برگرام دولت به مجلس امده بمناسبت
و ظیمه و می‌آیند دولت است — **کرجیه**

نهضه اپقه قرق

فرانسه ها مهکونند زندر حکم سایه مرد است هرچه از او فرار کنند شما
را غافل مهکنده رجا او را غافل کنید از شما فرار خواهد کرد
چه طام هاوچه آفایان مهتوانند در این زمینه چشم‌گوان مخالفت با این معنی
و چه در غرفت با این معنی ظلمها با اثرا مرقوم دارد و هریک بهتر از هم در قوم
داشته‌اند یک‌سال هر یک‌سال فرن پایستم مجاناً بادرس ایشان ارسال خواهد شد
و نهیز این کوئینه آن بعضی را بازیان شور ادا رده و هم‌الندا در این شماره
می‌آورد بدرج آن مهمنام

دوره قام مرد زن چون سایه افایات آمد
هرچه دلیل این کنی بگیر یزد او
هرچه بخوبی بعضی تو ذهنالت آمد
دوم: عشق

اطلاع

بوایه تراکم اوایج در این شماره بوق بدرج این‌جهم مسکو والیه روس و بهاری از
از الحیار دیگر نگردیدم

احطرار

بوایه بمعنی محظورات و موائی که در پیش این شماره چهار شنبه این
هفت ما منتشر نخواهد شد پیش این وعده هی دهم که در آن‌هه نلاین نمائیم
دفتر قرن پیشتم

صفحه ۲۲

به، مکتابه بعکت لاطی آمده بود او من شدم بود سهه بی سینه
من شو

فران محل — تو چه کردی
اه کدا — مت بود بی چند قدم که رقص نمی آمد خدا بهدا افتد من
هم (دست در چیز کبرده بعکت‌گردی بیل سیاه و چشم و گیمه
نوون و چیش و چیش را اذ بیش داد آوردم و رقص بعکت
ایس بیانه بیچیدم و آدم لا اکر بیاد من را با این ایس نخواهد
شناخت صرا با لایه زنانه دیده بود نا لایس سرواده بیشیدم
فران می — بدین

(فران می اسباب ها را از او حکم داده چشم از دور بخی
ما بی اتفاد)

فران محل — زود خود را بشناسو و مرد مرد بنیک کلی از دور می‌اید
من او را می‌شنیدم دکتر است ...
(دکتر وارد می‌شود)

بچه کدا — (با مقام) امانت دکتر فران دکتر — دردی
نشسته بدم دکتر فی کند آنی و لم دکتر دلم شد خوت
رود بیرون این درد از دل من کی دکتر دستم بدلم انت
ای دکتر
دکتر — (با مقام) ادام شو هم من بزنگردی

دیگر باید خانه نین باشند
اگر این اشخاص برای آزادی زحمت
کشیده‌اند برای مشروطیت صدهه دیده
اندو باید در اقطاع صردم و تاریخ مقدس
بشم. آبند

این ها هه دلیل نیشود که بازیابانه
های بوسیده و دماغه‌ای فرسوده نامشده
و بجهمه های کرم خوده روی کرسی
های پارمانی پوشیدند و بوای مقدوات
زندگانی ما که از هه آن‌فهم به دهیم
دای بدهند

برفرض آنکه لازم باشد که ملت پاس
ایقا سید یعقوب — بصریح نظام‌الله دامی
مجلس چون دیروز اعتبار اداره قوام
السلطنه طرح شده و مخالف بود که از دام می‌
اید که جزو دستور جانه بعد شود و امور ز
باید مذاکره کردد

ایقا رفیس — کدام ماده نظر امامه چنین
مطلوب برای خصوصی محریع می‌کند
ایقا سید یعقوب — هر آن‌تفاوت که به ضرمان
ایقا سید یعقوب — تدبی منظور ایقا سید
یعقوب را ماده ۶۰ نظام‌نامه دانسته و عین ماده
را فرائض و نظریه‌ای سید یعقوب را برخلاف
مسئول ان دانسته ایقا سید یعقوب — مطابق
[اس صریح فقام ریاست] خانه و کلیه مجلس
این مسئله چندی است مطرح است و هنوز
خانه نیازه مسال اکنون اماعت برایه هادر طرفی ۲۴
ساعت طبع و توزیع شده و مطرح و تصویب
می‌شود بس جرا بایق این مسئله این قدر
بطول العاد

بس است بس است

ما دیگر بیش از این این نوایم پشت
در هزارستان معلم باشیم به ونم مدت
جزت فلان و کل فرتوت کی تمام نیشود
ما یعنی آن دسته جواییکه سال‌ماست
دامغ و فکرمان را در میدان سیاست
مهماز دنیا و در کل ملاحیت مقام عضویت
پارلمان و وزشی دهیم بیش از این‌عنی
توانیم معلم بهانیم

ای اسکلت‌های چنده

ای پوست و استخوان های منحرک
ای هیکل‌های وصله و صله دندان ماربه
بنیک بچشم بسته عصا بدست گرفته
کرسی پارلمان تا هم دارید در اجاره
شما نیست مدت کرسی نشینی طبقه شما
مدتهاست گذشته شما حالا و ظایف دیگر
دارید معلم لگنید بخیر بیش از این به

بعد دیگر نوبت ماست
سمیرزاده

ای عده هنام بیزرا — شده هم اینطور
عرض کردم و مداد فرمایشات مقام ریاست
را بیرون و ساندم

ایسا بیرون و ساندم

ایسا بیرون و ساندم

ایسا بیرون و ساندم

این آفایان که مدرسین المبای مشروطیت
برده اند می‌خواهند امر و زم که موقع
تدربی کتابخانه کلاس‌های عالی دوره
تجدد است باز معلم و مدرس باشند

رها این آفایان این طوریکه محکم
روی کرسی های زارلماز جلوس فرموده‌اند
کان غیر و ده که با صحبت و مصالحت
برخیزند و جایگاه جوانان را برای جوانان
بگذرد

چه که اینها نازه جایشات داگرم
کرده اند و روی این کرسی هائیش
شده اند و حوصله ندارند از روی این
کرسی ها برخیزند سال‌ها دری این
ازی ها جرت زده اند
اینها او باید از روی این کرسی ها
نهایا بلند کرد

باید فری بدل اینها را از کفت و کفت
آقا بر خیز من مخواهم بششم
اگر چه بازوی بعض از اینها را باید
با حیاط گرفت و بالند گرد چه که
از بس بخوبیه الله ممکن است
باودی آنها کند، شود

یکی از آن آفایان پو سیده را
می‌شناسیم که در ایام آذمازه
و حق الدوّله سنه هفتاد و پنج سال
بوده و خودش برای مصلحت و کلات
می‌گفت شمت و هشت سال دارم اینک
که سه چهار سال از آن ایام گذشته و
با معرفت خودش باید هفتاد و دو سال
داشته باشد در این دوره هم به تکاپوی
انتخاب شدن افتداده

خیل غریب است اینها خیبات نی

کشند؟
اینها وقتی جوانهای نازه با سال
سی کفارده دانای عالم فرمیده پر
استعداد آشنا باسیاست دنیارا می‌پینند
شرمنده نمی‌شوند

چطور چریت می‌کند در بک
می‌علی که این گونه هناء و وجود داره
باز هبکل سرتایا و صلوسله خود را
شاینه و کلات معرفی نمایند
این اشخاص اگر خادم بوده اند
اگر خان بوده اند اگر صالح اند و اگر
مالک‌زاده هر حقی را کدار بوده و یا هستند

هر جنایت و خیانتی را از بکشید
هر همچنان اشراف سجا بر با طرح
بدست آن مردم بسرای وکالت پنهان
منتخب و قانون آنقدر بپوشند از تو
مردم از ظلم و مخدوشی طاقت فرسای این
فریاد بگذارد در صورتی که میتواند
ملی خود را محترم شوده است مقام
ظاهری را انتخاب نگیرند حقیقتاً اوضاع
مردم خوب، نه شایع است
ای محبوب درخشانده و ای زن
قشنگ ما انسان هاتو را و شش ای
دیگر که مخلوق عالم عالی هستند
در عرصه دنیا و جمیع مخلوق زهیون به
ما ترمهب تورا در خود بدان از شرمه
ایسا ممکن است من بعد از
آن خود من کرده از این ساعت در
روزی دن افکار اهل این مملکت ای
آبگویی باشند
شاید خوبش را جنبانه بخود
با یکدیگر درافت موافقت کرده و
شوند
دست بدست داده کلیم خود را
غرفه ای بعثت فلاتک، پیرون گشیده
یعنی مال عالم سر قراز آردند
شاید اسامی پدران بزرگ خوا
ند که رده روح ائمه را از خود خوا
هند
مازند
امروز ایران را در رویت فرز
شمشمش و پیشینان باقلم بر جسته در میان
اریخ درج آنند او غلام بیشان ای
یخواهم از ای خود در دل حکمن
الکلام بجز کلام یوسط پیر
ادام نشان خوب بگشود از موضوع
مشغول پیرت گویی شدم
همه را در پیش از این مدت خود را از
میزرا من پیشان ^{گویی} بگشود
جیبد محمد تقی به باز

- 2 -

نمایند دیگر بیدار نباشند الا اتفاق من میخواستم خود بشود دستم پدا ماند
سرا برای نام تکن رسوای خواهم شد

قریب نهی - سالار مکعبا پیش را دیده من پول خود بجهه را میخواهم
دیگر - دستم پدا ماند هر چه میرا شنی پیشهم من شیوا شم خوب کنم
میباشد ساید نام کنی مشغول شدم

قریب علی - تا بجست نویان املاک تکبرم وات نی کنم
دستگز - واته بیشتر از هفت نویان نداشتم

قریب علی - بدین من پنهان هن هر چه داری بده
(دیگر - هرچه داد بد بول سپاه می دهد کیف را بر داشته با رجیسند)

بجه کدا - (بس از وقت دیگر برو خواسته قادیا میخندد)
قریب علی - با وکلا اتفاق آفرین آفرین منتها در پیش خود را خوب سوار
کردی دیگر با کش دست و پا چه شده بود خدا بی کنی عدد اصوات خوب
دخل کردیم

دیگر - (برای میدان کردن املاک جراحتی خود برمیکرد و بجه گذرا
ابتناهه می بیند) آه سرا غریب دادی امای بجه تو زنده شدی جطور سرا
گول زدی غریب مها رونی داری من الان آوان صدای اینم
قریب علی - چنان دیگر شما را که غریب داد هیچ سرا هم بر بی داده
ازین ود بزیده نیمدا لم چه آیا دی داشت من خودم نیمیش میگذر گوشش
را میگیرم

بجه کدا - (بهم قلم) به بخش دیگر - به بخش دیگر - امان امان از
درد ناچاری - وابتداء اذان بمر کارن - روزی هزار سر نیه
ی میرم تالق همان آبد گیرم

چشیده های طبیعی نمیتواند کشت و زرع و
اسناده و ارزیق تماید نزد کان مسا
کند از اینکه تزویج فلاحت اگرده و
هر ده ابرایی کار تزویج نمیکند به علاوه از
آن بول
فدن و
دقت
مح
آن را شدست
دوای از لی
س کمر کات آبلان با اطمینان ایگاهویها نشکبانی
بخواهان خصوصاً حکمران محبوب آزادیخواهان
روز ارعابه آرزوی احرار مشغول می‌بود و
نوع مطلع عملیات شرم آور او وهم دنیا زایه
شند امروزه و هوای و خشم دایس ان اهریمن
هو و این برای آنکه ذهن مردم را مشروب و
مایش را کاملاً میگذارند پوشیدم و گواست آنرا همه
ماور فروش بلطف نمودند خود نیز شاهد دوست
آن بازیک آورده اند به متفق این مؤمنه
روشهاست همچو هوندن بخوبی مستحضرم لازم داشتم
و علام آپر کول این دزدان اجنیان را غافرده
نشود مخلصی از آمال میتو هوابن را بسیله
طنان عزیز خود خصوصاً اهالی از لی رسانیده
نا آنها میگنم بد و فقره از خرابت و عملیات
هوندن و اقدام میل خدمت بهارف داشت بلطف
راز فراتر خانه است قبول نیوگر ڈ
راپس اریگ-اوت و ایم سریا هاندن در دم دروب
بلطف فروشها بگوکون همچ وفت از این چولها تقداده
با جویب که مورود و بشما میگویم از این کدا
خواه ملت ایران بود چرا وجہ پرطیگاهی
که جمع میگردند دو ماه نزد خود شیط میگرد
ارامنه گه جمیعاً سدو سی لفر و همارف مسامان
سهیم باشند و بالآخره همارف مسامانها را در

مکاتب از رشتہ

۱۰۳۱ دار

اخبار اسلام

۹ — میتو هوابن بازیگر رئیس کمرکات آبلان با اطاعت اینکه پسها نشکنلایران
ذایجزه مذکور خود بر ضد آزاد بخواهان خصوصاً شاهزاده محبوب آزاد بخواهان
آقای ناصرالسلطان داده شد و روز از اعلیه آرزوی احرار مشغول می‌بود و
تازیک هستند

آزاد بخواهان آبلان ازه و شوچ مطلع همپایان شرم آور او و همه دشمنان را بی
برخط شب قدر باهان از ایل کوشزد امروزه و هوقاب و خیم دساین این اهریمن
جنیون را بعاهه منذ کر برداشت میتو هوابن برای آنکه شدن مردم را مشوب و
وردا سامان فارسی جاوه دهد نمایش را که مسلمین مدارس ایلی اینقت نامیس
رایات خواه و مدرسه ملی بعرض نمایش میگذشتند پیشقدم و میگوشت آنرا همه
در شده آذری و سپید جضور را مادر فروش بلطف نمودند خود نیز شاید دوسره
زمانی از حکمیت خود که از پازیک آورده اند به منفعت این مؤمنه
جند

نکار نده که از اخلاق و اطلاع و روحی است میتو هونین بخوبی مستحضرم لازم داشتم
ای آنکه حقیقت محقق نبوده و علام نایز بول این وزدان اینجنبی را تخرورده
بر زمین خوش خط و خال آنان فربیله اش و قدر مخلصیری از اعمال میتو هوابن را بوسیله
نیز ارامی سیر یافده میتو بعرض هموطنان عزیز خود خصوصاً اهالی ایلی رسانیده
این حکم ایشکار شود — هیجاننا اینکه میگنم بد و فقره از خبایت و همایهات
بیز و هوقین

وعرض میگنم — آن میتو هونین و اینکه میل خدمت به معارف داشت بلطف
ایش به منفعت اکابر که بمنابع بهتر از فرآیت خانه است قبول نیز گرد
دو افراد جوان بلطف فروش را بس اریگاه است و نیم سریا ماندند در دم درب
لائق توسط هارجمش تمپر هود گجه بلطف فروشها بگرکهون همچ وفت از این پولها نداده
نمیباشد و بعلاوه نمودالم این بول محبوب که مورود ویشما میگردم از این کدام
زی دست بر دارد

۲— آن میتو هوقین خبر خواه ملت ایران بود چرا و چه پر طیگشاها
که فنجار برای امور معارفی درگیر ک جمع میگردند دوچاهه نزد خود پیش میگرد
به فنجار نمیگفت کاسخنا باید معارف ارامه که جمیعاً صد سی فقر و معارف مسامان
بیب یا بجهزار فقرند با شما بالسویه سهیم باشند و بالآخره معارف مسامانها با در
نهاده بطور دلخواه خود مضرور نمود

از این نظر باید میزان حمله را در میان این دو مقدار پیشنهادی بگیرد. از این نظر میتوان آنرا به این شکل تعریف کرد: اگر α مقداری باشد که میتواند مقدار β را در میان این دو مقدار پیشنهادی بگیرد، آنگاه α مقداری است که میتواند مقدار β را در میان این دو مقدار پیشنهادی بگیرد.

شب کشیده حکم ران افظاعی از لی امر مگند کلامهای اکابر را که تقریباً عده از فرایین سواد در انجا تجربه نهادند بخطاب نهادند هر قدر داده بجز خود آنها عدالت جوییت و آن برخلاف رویه تجربهای سرگلی از معلم یا معلم ناشی شده و بدان جهت اهر اعطیله مونماهید اظهار فرمایید سوایی که آنها نه شفاهی جزو نعطیله ای ای با ماین وصف میتوان از همچو مملکتی امید ترقی داشت

آفای شیخ احمد رفیع سلطنه آفری باده مدنی میرزا عبدالغفار گمیانی و آقا محمد تقی و هاب زاده و امیرزا عبدالغفار معاون پلریه شبهای برنداقی پیرا اساطین در نزدیکی جله، دارند و کاملاً مستول اثربیک هستند چنانچه دوشب قیل جله در منزل پیرزا عبدالغفار و شب آذنش در منزل و هاب زاده تشکیل بواه رفود موضوع رأوف پرده در نوی خات، شب ناه، از اذانه اند آفای و هاب زاده ازابن موضوع خسیانی شده رجی لجو هستند که او بمندید رای پیدا نمند و پلی

اما نمودارنم چه بگویم خیالات، هشتاد و
خاطرهای مختلف بر رعت مقام پر فکر
هارض گشته و مبتدله آرزوی پیکدره و افع
عادی پیش از سپر چهور عابدها شدم آن
مبل دارم در آینه وقت با یه گل قوت فوق
اعاده توجیه مرا سوی خود حباب آردنه ای احتیاط
می خواهم از روی آن آرزو صحبت کنم
آرزوی خواهند در دل کنم؛ بخواهند هر بشان گویند
از بد هاشم ای آن کوب در خشناخت ای می خواهند اسما ای
در آن ساعت ؟ در نظر من چواهه کر
شده تمام دنبای در منتظره تو جواره تبر
است

تو همه جهارا می بینی، تو خالک فراسه
آلمان، جزایر بریتانیا و سایر ممالک
اوروبا و آسیا را مشاهده می کنی تو مملکت
تو ایرون و تمام ممالک نوی و پیغمب
را در تحت انظر داری و با لاحمه در آن
کوشید از رویها آزمایش کوچک [ذکار او] —
که فقط تمام آن مرتب از دو شهر منکارلو
— منا کو است بخوبی مشاهده می کنی
و مهدایی آنجا با آن آن کوچکی استقلال
تمام دارد، مردمش چه اندازه در رفاهی
همکاری، تو را بخداش که در آن مقام رفع
نرا جای کزان کرده است خرابتر،
بیچاره نفر پریشان نز ایران هیچ یافتنی
تو بر تمام مردم و تها نسلط داری همچو
بردهم را مظل من و برادرهای ایرانی من
دبخت، سه روی کار د پده این رنگ
زیسته، آن های زرد، چهره افراده،
حالات فلاکت، پریشانی، فقر عمومی، در
یک از مال مشاهده می کنی — خپر
[ارمی عزیزم آینه ای برای چیست برای
آنکه اصول قرنه اساساً در ایران و تیخود
ندارد، برای آنکه دار الفاظون صحیح،
مد اوسن غالی فنی و صنعتی نداریم
و همه تمیز اند از ذوق علم و سنت ^{پرورد} آنها
نند شو غصیز یکدشت مردم مهمند آنها
لذتیست راه اعماق اند

ریوت آغاز شده بود و میخواست
بلکن با هر کجا دیگری اندکشان دیگری
فرانسه، آن یکی بالامان خواهد بوده بازی
نه سهل مسافرت کرده و تمام دروس وزارت
پیغامبر امیر انتد در مراجعت میخواهدندجه و وزیر
وزارت هیئت دولت که از آن اشخاص مخالف
بودت می پنده خواهی میزدیک است زیرا
لپه سپاه دولت با پنده بگزیده عارض و هر
ک از زمام داران با یک سپاه مخالف
و خواهد سعادت ما را پیش بینی کند از
آن دو ما همچویت بعلف سعادت تهیه و بهم
این طبقات را فاخت، صمومهت امیر نایاب
رسم، بلکه درافت وجود قدردار بزرگان
از برداشان فرمود نکرده زیرداشان باحال است
میر حام و مادر بیان اشتماد که می گذشت
همه منافق، تمام بی شفاقت، همه
نیک و بی عاطله از این رو کار صفت
تجارت راه عبور، امینت همه را
قد هستم